

Postanowienie Trybunału (pięta izba) z dnia 6 lutego 2014 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Wojewódzki Sąd Administracyjny w Łodzi – Polska) – Marcin Jagiełło przeciwko Dyrektorowi Izby Skarbowej w Łodzi

(Sprawa C-33/13)¹

(Odesłanie prejudycjalne – Artykuł 99 regulaminu postępowania przed Trybunałem – Przepisy podatkowe – Podatek VAT – Szósta dyrektywa – Prawo do odliczenia – Odmowa – Faktura wystawiona przez spółkę działającą jako firmant)

Język postępowania: polski

Sąd odsyłający

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Łodzi

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Marcin Jagiełło

Strona pozwana: Dyrektor Izby Skarbowej w Łodzi

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym – Wojewódzki Sąd Administracyjny w Łodzi – Wykładnia art. 4 ust. 1 i 2 w związku z art. 5 ust. 1 oraz art. 17 ust. 2 lit. a) szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych – wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku (Dz.U. L 145 s. 1) – Prawo do odliczenia naliczonego podatku VAT – Odmowa prawa do odliczenia podatku VAT nabywcy towarów w sytuacji, gdy sprzedawca używa firmy innej osoby – Zatajenie własnej działalności sprzedawcy – Faktura wystawiona przez inną osobę niż sprzedawca – Brak konieczności udowodnienia, że nabywca wie, iż transakcja wiąże się z przestępstwem lub innymi nieprawidłowościami, jakich dopuścił się sprzedawca lub podmiot z nim współdziałający

Sentencja

Szósta dyrektywa Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych – wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku, zmieniona dyrektywą Rady 2001/115/WE z dnia 20 grudnia 2001 r., należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwia się ona temu, aby podatnikowi odmówiono prawa do odliczenia podatku od wartości dodanej należnego lub zapłaconego z tytułu towarów otrzymanych przez niego, na tej podstawie, iż biorąc pod uwagę przestępstwa lub nieprawidłowości, jakich dopuścił się wystawca faktury dotyczącej tej dostawy, uznaje się, że nie została ona rzeczywiście dokonana przez rzeczonygo wystawcę, chyba że zostanie wykazane na podstawie obiektywnych przesłanek – bez wymagania od podatnika podejmowania czynności sprawdzających, które nie są jego zadaniem – iż podatnik ten wie lub powinien być w stanie wiedzieć, że wskazana dostawa wiąże się z przestępstwem w dziedzinie podatku od wartości dodanej, co ustalić powinien sąd odsyłający.

1 Dz.U. C 141 z 18.5.2013.
init_anchors();